

CÓMENTARIS

LA TAVERNA

Anys enrera, la taverna havia estat el baluard del poble; la taverna era el refugi acollidor de la gent baixa, no direm de la púrria dels pobles, però sí d'aquella gent que no tenia altra preocupació que el joc de cartes i el got de vi. Els saraus que s'armaven sota l'ombra de cada pi — cada taverna tenia una branca de pi penjada sobre la porta— eren de les coses més pintoresques i més carregades de sal que s'hagin vist. També els tipus d'home de taverna, aquell que no es movia del volt del taulell, es coneixia de seguida pels seus trets: home xerraire i gustador d'un sol únic licor: el vi. Els carreters eren els més assidus a la taverna; el taverner posava un abeurador davant la porta pels cavalls i mentre aquests s'abeuraven, el carreter saltava del carro per a fer el traquet.

Era una cosa tan temptadora això de la taverna... Al taulell no calien massa ampolles; les poques que hi havia eren posades amb un ordre llaminer, que hom no podia estar-se de gustar-ne un través de dit del seu contingut. Les etiquetes eren una cosa tan eridana, que el taverner tenia cura de canviar-les tot sovint: eren vins de marca elaborats per ell. El taverner era un home entenedor, admirat pels seus parroquians; venia a ésser com la reina del rusc... El taverner no podia tenir distincions i tot sovint s'havia de jugar el got de cassalla a «la morra». «La morra» era un joc que ara ja no s'estila, naturalment; però no deixava d'ésser una cosa divertida. La taverna arreplagava tota la gent, passavolants, parroquians i gent de tota mena. La vida de les tavernes era plena d'escenes vives, de color; però no aquell color viu i llampant, fetiller dels bars d'avui, sinó d'un color descolorit, sutzó, perquè una taverna no podia ésser un lloc de molta claror, sinó una espècie de celler fosc i humit en els recons del qual els homes s'hi jugaven i s'hi bevien la mica de misèria que els il·lustrejava per la pell.

Però enmig d'aquesta misèria humana, també hi havia una mica de poesia, aquella poesia fresca, espontània que els sàineters del temps d'Emili Vilanova havien sabut espremer. Ramon Vidales escrivié «El Carro del vi», que és un dels sàinets més famosos d'aquest autor.

Però avui la taverna es mor, es mor amb tot l'olor de les seves coses més plenes del pintoresc; el pi damunt la porta, el taulell amb totes les begudes més ex-

plosives, l'abeurador pels cavalls, els dos xiprers de la porta... I amb les tavernes desapareixen els tipus d'home de taverna.

Avui encara en trobaríem alguna de taverna, però són com una mena de fills d'un raquitisme alarmant, nascut a l'ombra de la seva mort. Les tavernes d'ahir desaparagueren amb tot el bo i millor de la seva època; per això, en les tavernes d'ara, no hi anirem a cercar altre tipus que el ganàpia alcoholitzat i el gandul que es posa dormit de cap a la taula.

IU PONS

Un homenatge

Els secretaris municipals del Vallès Oriental es reuniren d'jous avant passat, en acte d'homenatge al Secretari de l'Ajuntament d'aquesta ciutat i president del Col·legi de Secretaris de Catalunya, senyor Miquel Roure. L'acte consistí en un àpat celebrat a la Fonda d'Europa, i el motiu és la promulgació del Reglament de funcionaris municipals de Catalunya.

Hi assistiren gairebé tots els secretaris del Vallès Oriental i els que no hi poderen assistir s'hi adheriren. Hi havia també assistència de representacions de l'Associació d'Obrers i Empleats Municipals.

A l'hora dels postres, el senyor Pous, secretari de L'Ametlla, donà compte de les adhesions, entre les quals figuraven les de secretaris d'altres comarques que havien tingut esment de l'acte. Seguidament llegí unes quantilles per a oferir l'obsequi, relatant l'obra del senyor Roure des de la presidència del Col·legi oficial del Secretariat d'Administració Local de Catalunya i la seva intervenció directa i personal en la confecció del Reglament de funcionaris. Palesà la simpatia i l'agraïment que l'estament secretarial sent pel senyor Roure i l'alentà a prosseguir l'obra que ve desenvolupant.

El senyor Bigas, en representació dels funcionaris locals, féu constar també l'agraïment d'aquests per la tasca duta a terme pel senyor Roure.

L'homenatge d'gué unes paraules d'agraïment per les mostres de simpatia de què era objecte. Recordà com ha procurat desenvolupar la seva actuació en el sentit de fer del Col·legi de Secretaris un organisme viu i atent a les necessitats i a la defensa dels col·legiats, fent present com, amb la cooperació de tots, s'ha pogut dur a terme una obra tan important com és la promulgació del Reglament de funcionaris municipals de

Catalunya. Digué que la seva actuació en la ponència redactora del Reglament tingué per norma dotar els Ajuntaments de funcionaris capacitats i dignes, entenent que fent-ho així, no solament es beneficiaven els funcionaris amb el reconeixement dels seus drets legítims, sinó a més, es beneficiava les Municipalties, puix no cal oblidar que el funcionari és l'element permanent dels Ajuntaments i cal que estimi com a pròpies les coses municipals.

Afegí el senyor Roure que la tasca a fer ara és la de lograr que el Reglament es compleixi i es complementi amb una Caixa de previsió per al pagament de drets passius, per a estructurar la qual s'ha reunit ja la ponència designada pel Conseller de Governació.

Fa present que tots deuen agrair al senyor Jover Nunell per l'interès que s'ha pres en la tasca de redempció dels funcionaris municipals.

Acabà dient que continuarà la tasca amb el mateix esperit amb què ha estat començada, això és, treballant en benefici de la col·lectivitat, amb la qual cosa no han fet més, ell i la Junta de Govern del Col·legi, que complir un deure, motiu pel qual, si bé agraeix profundament aquesta manifestació de companyonia, entén que no és mereix cap homenatge.

El senyor Gasset clogué l'acte amb unes breus paraules, manifestant que, com Alcalde de la Ciutat, li produïa una especial complaença i satisfacció l'homenatge que es tributava al senyor Roure, i que així ho havia volgut demostrar, assistint hi personalment.

Anuncis Oficials

Comisión liquidadora de la Sociedad Centric-Club de la Garriga

Por acuerdo de dicha comisión, el día 31 de Octubre y hora de las 10 de la mañana y con intervención del perito subastador público jurado don Pedro Cerveras, se venderán en pública subasta, los muebles y efectos existentes en el local social, calle de Anselmo Clavé, número 1, bajos.

Del inventario, valoración y condiciones de la subasta de dichos muebles y efectos, podrán enterarse los licitadores en el mismo día y de 9 a 10 de la mañana.